

Kitab Daniel - Nomer Satus Sewidak Wolu

Mbukak Kayektèn Kenabian: Peperangan Kapindho saka proxy wars lan Panyegelané 144.000

Jeff Pippenger

2024-03-30

Saiki kita lagi ngrembug perang kapindho saka proxy wars, kaya sing digambarake ing Daniel pasal sewelas, ayat sewelas lan rolas. Perang kapindho ing ayat-ayat kasebut nandhani perang ing Ukraina, antarané kakuwasan ateistis Rusia lan bangsa Ukraina. Ing ayat-ayat kasebut, Putin menang, kaya déné Ptolemy IV, nanging sawisé kamenangané atiné bakal kaunggahaké déning rasa gumunggungé dhéwé, lan pangunggulan dhiri narsisistisé bakal dadi sarana tumrap Waterloo-né. Gambaran sajarah saka sajarah jaman saiki iki mung migunani tumrap wong-wong sing mangertèni apa sing diwakili déning sajarah jaman saiki iki sacara rohani.

Ing ayat kapisan, ing pasal sepuluh, Daniel, kang makili umat Allah ing dina-dina wekasan, katandhani minangka wong kang mangertèni loro-loroné, yaiku “wahyu” lan “prakara”. Wahyu lan prakara iku bola-bali dipratélakaké bebarengan, nanging tetep béda siji lan sijiné, minangka satunggaling garis kayektèn. Iku yaiku Kali Ulai lan Kali Hiddekel. Iku yaiku wahyu “mareh” lan “chazon”. Iku yaiku ramalan bab rong éwu limang atus rong puluh taun gegandhèngan karo ramalan bab rong éwu telung atus taun. Iku yaiku paseksen internal lan eksternal saka umat Allah. Gusti ora mbalèni prakara-prakara kang ora wigati. Kaidah panyebutan kapisan mratélakaké yèn, amarga prakara kapisan kang dipratélakaké marang kita bab Daniel, ing wahyu pungkasané, yaiku yèn dhèwèké makili umat Allah ing dina-dina wekasan kang mangertèni loro-loroné, yaiku “chazon” lan “mareh”. Mulané, wahyu lan prakara iku wigati banget kanggo dideleng, manawa sajarah kenabian ing ayat sewelas lan rolas arep dimangertèni kanthi bener.

Daniel nggambarake golongan satus patang puluh papat ewu ing Wahyu pasal sewelas, kang kanthi sampurna wis mbalèni pasemon bab sepuluh prawan, kang kawujud ing sajarah para Millerit. Wong-wong mau, padha kaya para Millerit, nandhang kuciwa kang kapisan, kang ing Wahyu pasal sewelas digambarake minangka dipatèni déning kéwan “woke” kang atheistis saka telenging jurang tanpa dhasar, lan banjur padha gumléthak mati ana ing dalan kutha gedhé Mesir lan Sodom, ing panggonan kang uga dadi papan Kristus kasalib. Patié mau ngetokaké “kabungahan” tumrap para pandhèrèké naga, nanging tumrap Daniel iku ngetokaké sungkawa.

Sajarah panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat ewu uga kawewakaké déning patangené Lazarus, kang patangené diidentifikasi minangka tumindak panyegelan ing pakaryané Kristus, lan kang, minangka pralambang tumrap wong-wong kang disegel déning Kristus, nuntun mlebu kanthi kamenangan menyang Yerusalem, kang nglambangaké obahan Tangi Tengah Wengi ing sajarahé kaum Millerit, lan uga ing sajarahé wong satus patang

puluh papat ewu. Patangené Lazarus dumadi nalika para saduluré wadon, Mary lan Martha, lagi nandhang sungkawa, kaya déné Daniel sajroning rong puluh siji dina ing bab sepuluh. Ing bab sepuluh, sungkawané Daniel rampung kanthi tumedhaké Mikhaèl, yaiku pribadi piyambak kang “swarané” nguripaké Lazarus lan Musa bali marang urip. Patangené loro seksi ing Wahyu bab sewelas kawewakaké déning Daniel kang diowahi déning wahyu sabab-akibat saka “marah.”

Ing pasal kaping sepuluh, Daniel nggambarake panyegelan wong satus patang puluh papat ewu, kang uga digambarake ing pasal kaping sewelas kitab Wahyu. Ing pasal iku, Gabriel kanthi cetha nyatakake manawa dhèwèké rawuh marang Daniel supaya ndadèkaké Daniel mangertèni apa kang bakal tumiba marang umat Allah ing dina-dina pungkasan. Pesen ngenani apa kang bakal tumiba marang umat Allah ing dina-dina pungkasan iku, kanthi profetik dipasang ana ing sajroning konteks sawijining pesen kang diteguhaké déning metodologi ngetrapaké garis profetik ing sadhuwuring garis profetik. Ing sajroning panrapan iku, paugeran panyebutan kapisan nduduhaké manawa pangerten kang bener mung bakal katon tumrap wong-wong kang nyumurupi kabeneran internal lan eksternal ana ing sajroning garis-garis kang digandhèngaké bebarengan. Yaiku wong-wong kang mangertèni “sesanti” lan “perkara”.

Sang satus patang puluh papat ewu bakal mangertos piweling nabi, nanging wong-wong mau uga bakal ngalami piweling iku, awit piweling lan pangalaman iku ora bisa dipisahake. Piweling iku kang nyucekake, awit piweling iku yaiku Sabdaning Allah, lan Kristus iku Sabdaning Allah, lan Sabdaning Allah iku Kayekten. Piweling Panjenenganipun kabuktekake minangka Kayekten, amarga piweling iku dipratelakake lumantar paugeran-paugeran penerapan kenabian kang ora luwih lan ora kurang kajaba paugeran-paugeran ngenani sinten Panjenenganipun lan punapa Panjenenganipun punika. Panjenenganipun punika Palmoni, Sang Panyacah Ajaib, Panyacahing Rahasia. Panjenenganipun punika Sang Ahli Basa ingkang Ajaib, wiwitan lan wekasan, kang kapisan lan kang pungkasan, Alpha lan Omega. Unsur-unsur punika, yaiku bab sinten Panjenenganipun, kang nemtokake paugeran-paugeran kenabian sing netepake piwelinging ramalan, lan ngasilake pangalamaning ramalan.

Sadurungé Ulai lan Hiddekel, loro kali gedhé ing Shinar, tekan Teluk Persia, kali-kali iku mbentuk sawijining dhaérah rawa ing sacedhaké patemoné sing sinebut Shatt al-Arab, nanging ora manunggal dadi siji kali tunggal. Shatt al-Arab iku sawijining delta kali sing kabentuk déning patemoné kali Efrat lan Tigris, uga déning sawetara kali lan ilèn-ilèn cilik liyané. Nanging, sanajan ana ing sajroning dhaérah delta iku, Efrat lan Tigris tetep njaga jatidhiriné dhéwé-dhéwé lan mili menyang Teluk Persia minangka kali-kali sing béda. Pesen-pesen internal lan eksternal saka wangsit tetep njaga sesambungané sing béda, nanging nalika tekan pungkasané (ing dina-dina wekasan), pesen-pesen iku ngasilaké sawijining delta kanthi sawetara kali lan ilèn sing mèlu nyumbang. Gusti Yésus nggambarake prakara rohani lumantar prakara alamiah, lan ing dina-dina wekasan pangaribawané saben wahyu mbentuk sawijining tanah banjir delta, sanajan loro kali gedhé

mau tetep njaga peran-perané sing béda.

Mangsa patlikur dina anggoné sesambat iku cocog karo wektu nalika para seksi loro mati ana ing dalan gedhé, lan mangsa wektu iku diwiwiti kanthi kuciwa kang kapisan lan wektu tundhané. Mangsa wektu iku dumadi ana ing sajroning mangsa wektu kang luwih gedhé, ing ngendi panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat èwu kasampurnakaké.

Panyegelan iku ora diwiwiti ing wektu wekasané ing taun 1989, nanging diwiwiti nalika Kristus, minangka malaékat katelu, tumurun ing tanggal 11 September 2001. Panjenengané nggawa umaté menyang kunjungan kapindho ing Kadesh, lan ing wektu iki wong sawetara kang wis cumawis bakal lumebu ing tanah prasetyan. Pengalamané umat Allah wiwit wektu wekasané ing taun 1989 nganti tekan tanggal 11 September 2001, ora nyegel wong-wong mau. Panyegelan iku diwiwiti nalika Kristus tumurun lan muniaké nada kapisan saka slomprèt kapitu saka bilai katelu.

Swaraning kalasangka kapitu iku papané misteri Allah dirampungaké, lan misteri iku makili panyegelan tumrap satus patang puluh papat èwu, kang kelakon sajroning swaraning kalasangka iku. Kalasangka iku muni telung nada, awit iku Kayektèn. Nada kapisan yaiku 11 September 2001, nada kapindho yaiku 7 Oktober 2023, lan nada katelu saka telung nada iku ana ing angger-angger Minggu kang bakal énggal rawuh. Telung nada iku yaiku telung langkah kang tansah ana ing sajroning kayektèn. Telung panyandhangan Daniel ing pasal sepuluh nyambungaké pengalamané marang période sajarah kang dipratandhakaké déning telung nada saka kalasangka kapitu.

Pesen sunnat sing nuwuhaké akibat yèn diowahi dadi sarupaning Kristus, kang digambaraké déning Daniel ana ing pasal sepuluh, iku yaiku pesen bab apa sing bakal nempuh umaté Gusti Allah ing dina-dina wekasan, nanging dudu dina-dina wekasan ing pangertèn umum. Iku yaiku pesen kang dimangertèni lan dialami déning umaté Gusti Allah sajroning mangsa panyegelané wong satus patang puluh papat èwu.

Nalika Gabriel wiwit ngaturaké sajarah kenabian sing diwakili ing pasal sewelas, dhèwèké ngaturaké garis-garis wangsit sing mligi. Rong ayat pisanan diwiwiti saka Koresh (minangka Bush kang kapisan), ing wektu wekasan taun 1989, banjur lumaku maju nganti tekan sajarah Donald Trump minangka présidhèn kaping patang puluh lima (kang kaping nem), lan ana ing kono sajarah kenabian mau mandheg, nganti sajarah Perserikatan Bangsa-Bangsa (Alexander Agung), minangka karajan kapitu, dirembug ana ing ayat telu lan papat. Mulané, pesen babagan Donald Trump minangka présidhèn kaping nem sing sugih, kang ngojok-ojoki para globalis, iku satemené bebener sing kaleksanan ing wektu panyegelan wong satus patang puluh papat ewu. Mulané, iku bebener saiki.

Ing ayat lima nganti sangang, sajarah kapepakan kang diadegaké ing dhampar, wiwit taun 538 nganti tekan tatu mematen lan wektu wekasan ing taun 1798, dipratélakaké. Mesthi waé iki minangka kayektèn sing wigati lan penting, amarga ndhukung lan netepaké ayat patang puluh, nanging ora nyedhiyakake narasi kenabian sing mligi kang dumadi sajrone mangsa panyegelan wong satus patang puluh papat ewu. Ayat sepuluh, kaya ayat lima

nganti sangang, netepaké kabeneran ayat patang puluh, nanging ora nyarujuki sajarah kenabian kang kasembadan sajrone mangsa panyegelan. Nanging mangkono, ayat iki nandhani taun 1989, lan mulané netepaké lumantar pamingitan sawijining mangsa sepi wiwit taun 1989 nganti tekan angger-angger Minggu ing ayat patang puluh siji.

Ayat sewelas nganti limalas ngenali sajarah sing kalakoné kawujud ing wektu panyegelané wong satus patang puluh papat ewu. Ayat-ayat mau cocog ana ing sajroning sajarah kang kasamar ing antarané ayat loro lan telu, lan ing antarané taun 1989 ing ayat patang puluh tekan angger-angger Minggu ing ayat patang puluh siji. Ayat-ayat mau temenan bebener saiki, lan kudu diakoni minangka mangkono manawa kita arep ngundhuh paédah kang wis diprasetyakaké saka pangerten marang ayat-ayat mau.

Paédah sing dipréntahaké iku ana loro, awit iki nggambaraké pangerten tumrap sajarah kenabian sing dipralambangaké ana ing kono, sarta uga pengalaman sing kaasilaké déning pangerten marang kayektèn-kayektèné pawarta iku. Pangerten marang pawarta iku, yaiku tambahe kawruh sing pungkasan, kang lagi kaleksanan ing mangsa panyegelan, iku sing nyucekaké wong-wong sing bakal kalebu ana ing antarané satus patang puluh papat ewu. Awit saka iku, wigati banget kanggo nggatekaké ayat-ayat iku saka sudut pandeleng internal lan eksternal.

“pitu wekdal” ing Imamat likur nem mesthi kalebu pérangan saka wekdal panyegelan tumrap satus patang puluh papat ewu, awit kalih pandonganipun Daniel, ingkang kaawakili wonten ing pasal kalih lan sanga, nggambaraken pandonga kaping kalih kanggé mangertosi sajarah kenabian ingkang kaawakili déning reca kéwan galak mau, lan ugi kanggé nampi pengalaman ingkang kasilaken déning tiyang-tiyang ingkang netepi pandonga Imamat likur nem babagan pangapuntening dosa-dosanipun piyambak lan dosa-dosaning para leluhuré. Pandonga lahiriyah punika nandhani reca kéwan galak, lan pandonga batiniyah ngasilaken citraning Kristus.

Pangerten marang sajarah sing digambarake ing manéka pérangan ing Daniel sewelas, kang kanthi mligi nyariosake sajarah sing kaleksanan ana ing wektu panyegelan, digambarake déning pandongané Daniel ing bab loro. Panjenengané lan telu wong mulya iku padha ngupaya mangertèni pesen rahasia saka impèné Nebukadnésar bab reca saka logam-logam. Nalika pangerten kang bener ngenani sajarah kenabian sing digambarake ana ing impèné Nebukadnésar kang kasimpen kuwi kawruhan, pangerten iku nedahake marang wong-wong kang mangertèni yèn wong-wong iku tanpa pangarep-arep, kajaba yèn dhèwèké dhéwé ngleksanani pengalaman pamratobat kang sampurna, kaya sing digambarake déning pandongané Daniel ing bab sanga.

Misahaké pangalaman sing diwakili déning Daniel ing bab sepuluh saka narasi kenabian bab kaananing prastawa-prastawa wekasan jaman ing bab sewelas, iku pratandha gagal minangka muriding ramalan. Ing Daniel bab sewelas, ayat sewelas lan rolas, perang ing tapel wates, Peperangan Raphia lan kamenangané ratu kidul, nggambaraké perang proksi kang kapindho saka telu perang proksi sing dipatènakaké tandha ana ing Sabdaning Allah kang

kenabian. Kunci kang ndadèkaké pambabaré kayektèn iki katon cetha yaiku panganggoné Sang Ahli Basa Kang Ajaib marang ratu lor sing mbrebeg lan ngliwati nganti tekan bètèng (gulu), ing ayat sepuluh. Panjenengané maringi loro ayat liyané sing ngrembug bab mbrebeg lan ngliwati, lan kanthi mangkono Panjenengané nglumpukaké dadi siji narasi kenabian bab prastawa-prastawa mau lan pangalaman sing kuduné diasilaké déning pangertèn marang prastawa-prastawa kasebut.

Nanging para putrané bakal kagugah, lan bakal nglumpukaké bala gedhé kang akèh banget; lan siji mesthi bakal teka, lan mbludag, lan nyabrang; banjur dhèwèké bakal bali, lan kagugah manèh, nganti tekan bètèngé. Lan ratu kidul bakal kabangkitan déning nepsu, lan bakal metu sarta perang nglawan dhèwèké, yaiku ratu lor; lan dhèwèké bakal ngatur metu bala gedhé; nanging bala iku bakal kasrahaké marang tangané. Lan nalika dhèwèké wus nyingkiraké bala iku, atiné bakal kaunggakaké; lan dhèwèké bakal ngasoraké akèh puluhan èwu; nanging ora bakal dadi kuwat marga saka iku. Daniel 11:10–12.

Ing taun 2014, Putin miwiti sawijining perang ing Ukraina, lan supaya bisa ngakoni bebener iki kaya sing kaandharake ing ayat sewelas saka pasal sewelas, sawijining siswa ramalan dhisik kudu bisa nyumurupi manawa ayat sepuluh makili sawijining sajarah sing nggambarake bagean kapindho saka ayat patang puluh ing Daniel pasal sewelas. Nalika padha ngakoni iku, banjur padha weruh manawa apa sing ditambahake ayat sepuluh marang ayat patang puluh yaiku, nalika Uni Soviet kasirnakake ing taun 1989, ratu saka lor mung munggah tekan benténgé (“gulu”). Nanging sawijining siswa ramalan ora bakal ngerti apa sing dituduhake déning iku, nganti dhèwèké ndeleng Yesaya pasal wolu ayat wolu. Banjur dhèwèké bakal nduwèni wewenang kenabian kanggo netepake manawa katelu ayat mau kaiket bebarengan déning sawijining ungkapan sing mung dienggo kaping telu ing Alkitab.

Sabanjure, siswa punika mbutuhake seksu kaping kalih bilih tigang kaping ungkapan “overflow and pass over” wonten ing Kitab Suci punika satunggaling pengulangan ingkang disengaja. Seksu kaping kalih tumrap kasunyatan punika katetepaken awit sadaya tigang ayat punika (seksi-seksi) sami ngenali satunggaling ratu saking lor ingkang nyerang satunggaling ratu saking kidul. Kanthi sesarengan, tigang seksu punika, ingkang dipesthekaken minangka sajarah simbolis ingkang sami lumantar kalih jinis seksu internal, lajeng nuntun siswa nubuatan supados numpangaken sadaya tigang ayat punika ing satunggal liyanipun, kanthi cara line upon line. Panganggén punika ngrembakaaken isi saking ayat-ayat punika, ingkang nggambaraken paprangan antawisipun satunggaling ratu saking lor lan satunggaling ratu saking kidul.

Yesaya pasal pitu, ayat wolu lan sanga, maringi kunci kanggo ngrampungaké wewadi bab apa kang dilambangaké déning “bèntèng” ing ayat sepuluh, awit tembung Ibrani kanggo “bèntèng” iku uga padha karo “bèntèng” kang dipandhaki déning ratu kidul ing ayat pitu pasal sewelas. “Bèntèng” uga diterjemahaké dadi “kekuwatan” ing ungkapan “padaleman suci kekuwatan” ing Daniel sewelas ayat telung puluh siji. Mulané, loro ayat iku (ayat pitu lan telung puluh siji) maringi loro seksu yèn “bèntèng” iku ibukutha sawijining karajan

utawa sawijining ratu. Kanthi kasunyatan iku wis katetepaké lumantar cethaning loro seksi (kekaroné ana ing pasal sewelas), mula apa kang diidentifikasi déning Yesaya ing pethikané kang samar ing pasal pitu, ayat wolu lan sanga, nalika dhèwèké netepaké lumantar loro seksi internal yèn béntèng iku ibukutha sawijining karajan, utawa rajané karajan mau, netepaké yèn sadurungé taun 1989, Uni Sovyèt, kang ibukuthané yaiku Rusia, kanthi kutha ibukutha Moskwa, nduwèni kepala yaiku Mikal Gorbachev. Ora ketepakan yèn ciri visual Gorbachev iku bathuké.

Baris demi baris, kasimpulan saka panrapan iki nekanaké pentinge nalika mratelakaké mangkéné, “Yèn kowé ora precaya, mesthi kowé ora bakal diteguhaké.” Gusti Yésus ngandika, “He para wong bodho, lan alon atiné kanggo precaya marang samubarang kabèh kang wus diucapaké déning para nabi.” [Waca Lukas 24:25] Ezra nyerat, “Lan wong-wong mau padha tangi ésuk banget, banjur mangkat menyang ara-ara samun Tekoa; lan nalika padha mangkat, Yéhosafat jumeneng lan ngandika, Rungokna aku, hé Yehuda, lan kowé para pedunung Yerusalem; Precayaa marang Pangéran Allahmu, mangka kowé bakal diteguhaké; pracayaa marang para nabiné, mangka kowé bakal oleh karaharjan.” [Waca 2 Babad 20:20] Ping pitu ing kitab Wahyu dhawuh supaya ngrungokaké iku kaparingaké. “Sapa sing nduwèni kuping, iku rungokna apa kang diandikakaké déning Sang Roh marang pasamuwan-pasamuwan.”

Ditetepaké iku ateges kalebu ing antarané para prawan wicaksana, awit para wong gemblung alon atiné kanggo precaya marang para nabi. Para wong wicaksana padha precaya marang apa sing wis dipangandikakaké Gusti Allah lumantar para nabi-Né, lan padha katetepaké sarta makmur, awit padha ngrungokaké apa kang diandikakaké Roh marang pasamuwan-pasamuwan. Pangenalan bab Rusia, lan perang sing diwiwiti déning negara iku ing taun 2014 nglawan Ukraina, iku kang netepaké wong-wong sing dadi para murid nubuat kang wicaksana ing mangsa nalika Kristus mbukak segel saka kayektèn iku piyambak.

Bebener iku rawuh ing sajarah ing taun 2014, yaiku sawisé 2001, lan mulané dumunung ana ing sajroning wekdal panyegelané wong satus patang puluh papat ewu. Ing taun candhaké, 2015, présidhèn sing paling sugih, yaiku présidhèn kaping enem wiwit wektu pungkasan ing 1989, wiwit ngojok-ojoki para globalis. Ayat sepuluh nandhani sajarah taun 1989, nanging uga netepaké Rusia minangka “bètèng,” lan ing rong ayat candhaké, Rusia bakal miwiti perang kapindho saka perang-perang proksi, lan Putin bakal menangaké perang iku. Kayektèné ayat-ayat iku kabukak segelé nalika sajarah sing diwakili mau kasampurnakaké.

“Danièl ngadeg ana ing pandumané lan ana ing panggonané. Ramalan-ramalané Danièl lan Yohanes kudu dimangertèni. Ramalan-ramalan iku padha nerangaké siji lan sijiné. Ramalan-ramalan iku maringi marang jagad iki kayektèn-kayektèn sing saben wong kuduné mangertèni. Ramalan-ramalan iki kudu dadi paseksi ana ing donya. Lumantar kaleksanané ing dina-dina pungkasan iki, ramalan-ramalan mau bakal nerangaké awaké dhéwé.” The Kress Collection, 105.

Wangsit ing ayat sewelas lan rolas kawedhar lumantar kaleksanané ing sajarah nalika mangsa panyegelan wong satus patang puluh papat ewu, nanging “baris sawisé baris,” ana kasunyatan penting liyané kang magepokan karo ayat-ayat iki. Supaya mahasiswa wangsit bisa nglumpukaké telung pérangan bab “ngluwihi lan nyabrang” dadi siji, mahasiswa iku uga kudu nggawa wangsit pitung puluh lima taun menyang sajroning garis wangsit. Wangsit patang puluh lima taun iku nandhani wiwitané loro wangsit rong éwu limang atus rong puluh taun, lan mratélakaké yèn wiwitané pisah patang puluh enem taun siji lan sijiné. Nalika ngenali patang puluh lima taun ing wiwitan, iku uga ngenali yèn Alfa lan Omega bakal ngasilaké patang puluh lima taun ing wekasan.

Sewidak lima taun ing wiwitan lan uga ing pungkasan, saben-saben nduwèni tandha telung waymark. Kang kapisan yaiku 742 BC, banjur sangalas taun sawisé kuwi 723 BC, banjur patang puluh enem taun sawisé kuwi 677 BC. Telung waymark mau diwakili ing pungkasan déning 1798, 1844, lan 1863. Mangsa patang puluh enem taun ing wiwitan (Alpha) makili pangidak-idakan Padaleman Suci lan bala, lan patang puluh enem taun ing pungkasan (Omega) makili pamulihan papan suci lan bala, nalika Utusaning Prajanjian (sing uga Alpha lan Omega) bakal ndadak lumebet menyang Padaleman Suci sing wus Panjenengané tangèkaké sajroning patang puluh enem taun saka 1798 nganti 1844.

Patang puluh enem taun sing didhisiki déning sangalas taun ing wektu nalika Yesaya ngandharaké wangsit iku ing taun 742 SM, nggambaraké patang puluh enem taun ing pungkasané, kang banjur diterusaké déning sangalas taun miturut pola kiastik. Sangalas taun wiwit 1844 nganti 1863 maringi sawijining ilustrasi ngenani maksud Kristus tumrap satus patang puluh papat ewu, kang tetep ora kaleksanan marga saka pambrontakan sing dumadi ing sajarah iku. Pakaryan sing katuntut saka sawijining murid wangsit supaya kanthi bener mecahaké pangandikaning kayektèn ngenani ayat sepuluh nganti rolas saka Daniel pasal sewelas, ora mung netepaké (manawa kowé pracaya) yèn Rusia bakal miwiti sawijining perang ing Ukraina ing taun 2014, nanging uga yèn perang iku bakal diwiwiti ing mangsa panyegelané satus patang puluh papat ewu. Sepira wigatiné sajarah wangsit sing diwakili déning ayat-ayat iku, sajarah nalika kayektèn saka sajarah iku dhéwé kabukak segelé uga diwakili déning sajarah sangalas taun wiwit 1844 nganti 1863.

1844 nandhani rawuhipun malaékat katelu, lan punika dados pralambang rawuhipun malaékat katelu ing tanggal 11 September 2001. 1863 nggambaraken pambrontakan ingkang dipralambangaken déning pambangunan malih Yerikho. Waymark 1863 ugi dados pralambang kawilujenganipun setya-tuhu saking sèwu seket sekawan ewu ingkang dipunginakaken kanggé “ngrubuhaken témbok-tembok Yerikho”, ing wekdal angger-angger Minggu ingkang badhé enggal rawuh. Ing ayat-ayat ingkang kita rembag, ayat nembelas makili angger-angger Minggu ing Amérika Sarékat. Ayat sewelas nandhani saking 2014 dumugi kamenangan pungkasanipun Putin. Ayat-ayat punika mratélakaken wiwitanipun perang proxy kapindho ingkang katutaken déning perang proxy katelu, kados ingkang dipunpratélakaken wonten ing ayat telulas dumugi gangsal welas.

Kanthi nggabungake ayat loro karo ayat sewelas lan rolas, kita ngenali perang Ukraina kang diwiwiti ing taun 2014, kang banjur katut déning kampanye Présidhèn AS taun 2015, lan pemilihan salajengipun tumrap présidhèn paling sugih ing taun 2016. Ayat rolas katut déning pambalesan saka présidhèn pungkasan sadurungé angger-angger Minggu, ing perang proksi kang katelu. Perang proksi kang kapindho, yaiku perang ing tapel wates, diwiwiti sakdurungé pemilihan présidhèn kang nomer enem lan paling sugih.

Ing sajarah taun 1844 nganti 1863, loro tekené Yéhezkièl kudu digandhèngaké. Kagandhèngané iku nglambangaké panggabungan kaallahan lan kamanungsan, yaiku pakaryan panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat èwu. Ing taun 1844 malaékat katelu rawuh lan mbikak padhang kang magepokan karo pasucèn swarga, angger-anggeré Allah, Sabat, lan malaékat katelu. Ing taun 1849 Pangéran nguluraké asta-Nya kaping pindho kanggo nglumpukaké wedhus-wedhusé kang kasebar, sing wis nandhang panyebaran nalika kuciwa gedhé. Ing taun 1850 Panjenengané nuntun umaté supaya nyawisaké bagan kapindhoné Habakuk, kanggo nggambarake kanthi cetha pesen kang kudu diwartakaké déning umaté nalika Panjenengané nuntun wong-wong mau supaya “nundhung témbok-témbok Yérikho”. Bagan mau nyakup “pitu wektu” kaya dene “bagan lawas”.

Ing taun 1856, Panjenengane mbikak pepadhang sing bakal ngesahaké umat kagungané sadurungé “Peperangan Yerikho”. Pepadhang iku minangka panambahan saka pepadhang kapisan sing wis kaandharaké déning Alfa lan Omega marang William Miller. Iku pepadhangé “pitu kaping,” kaya sing bola-bali digambaraké ing Peperangan Yerikho kuna. Pepadhang sing bakal ngesahaké umat kagungané iku, uga minangka piwulang Laodikia sing bakal nggugah wong-wong mau, lan mindhahaké wong-wong mau bali manèh menyang pengalaman Filadelfia. Pepadhang pungkasan iku minangka panambahan saka pepadhang kapisan, nanging umat kagungané nglirwakaké pepadhang iku lan kanthi gawan milih ngumbara ing ara-ara samuné Laodikia. 1844, 1849, 1850, 1856, lan 1863 makili lima tenger dalam sing digambaraké ing sajarah saka 11 September 2001 nganti tekan hukum Minggu sing bakal enggal teka.

Kita badhé nerusaken panaliten punika ing artikel salajengipun.

Saiki Yerikho katutup rapet banget marga saka bani Israèl: ora ana wong kang metu, lan ora ana kang mlebu. Lan Pangéran ngandika marang Yosua, “Lah, Aku wis masrahaké Yerikho menyang tanganmu, mangkono uga ratuné lan para pahlawané kang gagah prakosa. Kowé kabèh kudu ngubengi kutha iku, ya iku kabèh wong perang, lan ngubengi kutha iku sepisan. Mangkono iku kudu koklakoni nem dina. Lan pitu imam kudu nggawa ing ngarepé pethi prajanjian pitu slomprèt saka sungu wedhus gèmbèl; banjur ing dina kapitu kowé kabèh kudu ngubengi kutha iku ping pitu, lan para imam kudu muniaké slomprèt. Lan bakal kelakon, manawa nalika padha muniaké sungu wedhus gèmbèl kanthi swara dawa, lan nalika kowé krungu swarané slomprèt, kabèh rakyat kudu bengok kanthi bengok kang gedhé; tembok kutha iku bakal ambruk rata, lan rakyat bakal munggah, saben wong terus lurus ing ngarepé dhéwé.” Banjur Yosua bin Nun nimbali para imam lan ngandika marang wong-wong mau, “Angkaten pethi

prajanjian iku, lan pitung imam ngasta pitung slomprèt saka sungu wedhus gèmbèl ana ing ngarepé pethi Pangéran.” Lan dhèwèké ngandika marang rakyat, “Padha maju lan ngubengana kutha iku, lan wong kang gegaman supaya maju ana ing ngarepé pethi Pangéran.” Lan kelakon, nalika Yosua wis ngandika marang rakyat, pitung imam kang ngasta pitung slomprèt saka sungu wedhus gèmbèl padha maju ana ing ngarsané Pangéran lan muniaké slomprèt; déné pethi prajanjiané Pangéran ngetutaké ing buri. Wong-wong kang gegaman padha mlaku ing ngarepé para imam kang muniaké slomprèt, lan barisan wingking ana ing buriné pethi iku, déné para imam terus mlaku lan muniaké slomprèt. Nanging Yosua wis mréntah marang rakyat, mangkéné, “Kowé aja bengok, aja nganti metu swara saka cangkemmu, lan aja ana tembung siji waé kang metu saka tutukmu, nganti tekan dina nalika aku dhawuh marang kowé supaya bengok; ing wektu iku kowé bakal bengok.”

Mulané pethi prajanjiané Pangéran ngubengi kutha mau, mlaku ngubeng sapisan; banjur padha mlebu ing padhéman, lan padha mapan ana ing padhéman. Esuk-isuk Yosua banjur tangi, lan para imam ngusung pethi prajanjiané Pangéran. Lan ana pitung imam nggawa pitung kalasangka saka sungu wedhus gèmbèl ana ing ngarepé pethi prajanjiané Pangéran, padha maju tanpa kendhat lan nyebul kalasangka-kalasangka iku; dene para prajurit sing gegamanan padha lumaku ana ing ngarepé; nanging barisan wingking ana ing saburiné pethi prajanjiané Pangéran, déné para imam padha maju lan nyebul kalasangka-kalasangka. Ing dina kang kapindhho padha ngubengi kutha sapisan, banjur bali menyang padhéman; mangkono iku sing padha tindakake lawasé nem dina. Anadéné ing dina kapitu, padha tangi esuk banget nalika wayah fajar lagi sumorot, lan ngubengi kutha miturut cara kang padha nganti ping pitu; mung ing dina iku padha ngubengi kutha ping pitu. Lan kadadéan, ing wektu kang kapitu, nalika para imam padha nyebul kalasangka-kalasangka, Yosua ngandika marang wong akèh mau, “Soraka; awit Pangéran wus maringaké kutha iki marang kowé.”

Lan kutha iku bakal katumpes dening ipat-ipat, iya kutha iku dhewe lan sakèhé kang ana ing jeroné, kagem Pangéran; mung Rahab, wanita tuna susila iku, kang bakal urip, dhèwèké lan sakèhé wong kang ana bebarengan karo dhèwèké ana ing omahé, awit dhèwèké ndhelikaké para utusan kang kita kongkon. Lan kowé, temenan padha ngedohana awakmu saka barang kang katumpes dening ipat-ipat iku, supaya kowé aja nganti dadi katumpes déning ipat-ipat, nalika kowé njupuk saka barang kang katumpes déning ipat-ipat iku, lan ndadèkaké kémah Israèl dadi kena ipat-ipat, sarta nggawa karubedan marang iku. Nanging sakèhé slaka, lan emas, lan piranti saka tembaga lan wesi, iku kasucekaké kagem Pangéran; iku kudu lumebu ing pethi panyimpenaning Pangéran. Mulané bangsa iku padha surak-surak nalika para imam padha muniaké kalasangka; lan kelakoné, nalika bangsa iku krungu swaraning kalasangka, lan bangsa iku padha surak kanthi surak kang sora banget, témbok iku ambruk rata, temah bangsa iku padha munggah menyang ing kutha, saben wong terus lurus ana ing ngarepé dhéwé, lan padha ngrebut kutha iku.

Lan wong-wong mau numpes samubarang kabèh sing ana ing kutha iku nganti tumpes, becik lanang utawa wadon, enom utawa tuwa, uga sapi, wedhus, lan kuldi, nganggo

landheping pedhang. Nanging Yosua wus dhawuh marang wong loro sing wus ndhelik-ndhelik nyelidiki tanah iku, pangandikane, “Padha mlebu ing omahé sundel iku, lan gawanen metu saka kono wong wadon iku, bebarengan karo samubarang kabèh kang dadi duwèké, kaya kang wis koksumpahaké marang dhèwèké.” Banjur para nom-noman sing dadi juru telik mau padha mlebu, lan nggawa metu Rahab, bapaké, ibuné, sedulur-seduluré, lan samubarang kabèh kang dadi duwèké; ya padha nggawa metu sakehing sanak-kadangé, lan padha dipanggonaké ing njabané kémah Israèl. Kutha iku banjur diobong nganggo geni, sapara-parané kabèh sing ana ing jeroné; mung slaka, emas, lan piranti-piranti tembaga sarta wesi, iku padha dilebokaké ing pethining padalemané Pangéran. Lan Yosua nylametaké Rahab, si sundel iku, tetep urip, uga brayat bapaké lan samubarang kabèh kang dadi duwèké; lan dhèwèké manggon ana ing tengahé Israèl tekan dina iki, amarga dhèwèké ndhelikaké para utusan kang diutus déning Yosua kanggo ndhelik-ndhelik nyelidiki Yerikho. Ing wektu iku Yosua banjur nyumpahi wong-wong mau, pangandikane, “Kena ing ipat-ipating Pangéran wong sing tangi mbangun kutha Yerikho iki; dhasaré bakal dipasang nganggo regané anaké sing pambarep, lan gapurané bakal diadegaké nganggo regané anaké sing ragil.” Mangkono Pangéran nunggil karo Yosua; lan kawentaré sumebar ing sakèhé tanah iku. Yosua 6:1–27.